

Θα ΜΟΡ.:

1. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι κάτι θα γίνει στο μέλλον: *Αύριο θα πάμε εκδρομή.*
2. το χρησιμοποιούμε όταν δεν είμαστε σίγουροι για κάτι: *Θα κοιμόμουν και δεν άκουσα το τηλέφωνο.*

Θα γελάσει και το παρδαλό κατσίκι ΕΚΦΡ.

(ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε όταν κάτι μας φαίνεται πολύ γελοίο ή ανόητο (= θα γελάσει και ο κάθε πικραμένος): *Θα γελάσει και το παρδαλό κατσίκι αν τους πεις ότι θες να γίνεις πρωθυπουργός.*

Θα σου στρίψω το λαρύγγι ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): ΤΟ

λέμε σε κάποιον όταν είμαστε πολύ θυμωμένοι μαζί του και τον φοβερίζουμε: *Αν τον δω μπροστά μου, θα του στρίψω το λαρύγγι, του απατεώνα!*

Θάβω (έθαψα), **θάβομαι** (θάφτηκα, θαμμένος) ΡΗΜ.:

1. θάβουμε ένα νεκρό όταν τον βάζουμε κάτω από το χώμα, μέσα σε τάφο (= ενταφιάζω ≠ ξεθάβω): *Τον έθαψαν στο νεκροταφείο του χωριού του.*

2. όταν θάβουμε κάτι, το βάζουμε μέσα στη γη, για να το κρύψουμε: *Λένε πως ο παππούς του είχε θάψει το θησαυρό στην αυλή του σπιτιού.*

3. κάτι με θάβει όταν με σκεπάζει εντελώς και με καταστρέφει ή με σκοτώνει: *Το τσουνάμι έθαψε ολόκληρη νησιά. / Οι σκιέρ θάφτηκαν ζωντανόι κάτω από το χιόνι.*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.) θάβω κάποιον ή κάτι όταν το κάνω να πάθει ζημιά: *Την έθαψε την ομάδα του με τα γκολ που έχασε.*

5. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν θάβουμε κάποιον, λέμε σε άλλους άσχημα πράγματα για αυτόν (= κακολογώ): *Έμαθα ότι με θάβει σε όλους μου τους φίλους.*

ο θάλαμος (του θαλάμου, των θαλάμων) ΟΥΣ.:

1. ο θάλαμος είναι η μεγάλη αίθουσα ενός κτιρίου όπου κοιμούνται πολλοί άνθρωποι: *Ο θάλαμος του νοσοκομείου είχε 10 κρεβάτια. / Πόσοι στρατιώτες κοιμούνται στον ίδιο θάλαμο;*

2. θάλαμο λέμε και όλους τους ανθρώπους που μένουν σε ένα θάλαμο: *Όλος ο θάλαμος των ασθενών φώναζε ότι το καλοριφέρ δε λειτουργεί.*

3. ο θάλαμος είναι ένας κλειστός χώρος, κάπως μικρός, που χρησιμοποιείται για συγκεκριμένο σκοπό: *Σου τηλεφωνώ από τον τηλεφωνικό θάλαμο, γι' αυτό δεν μπορούμε να μιλήσουμε πολύ.*

η θάλασσα (της θάλασσας, των θαλασσών) ΟΥΣ.:

1. η θάλασσα είναι το αλμυρό νερό που σκεπάζει το μεγαλύτερο μέρος της Γης και φαίνεται σαν να έχει γαλάζιο ή μπλε χρώμα: *Τρεις βάρκες έπλεαν στη γαλήνια θάλασσα. / Σήμερα η θάλασσα έχει κύμα και δε θα πάμε για μπάνιο.*

2. θάλασσα είναι μια ορισμένη περιοχή με αλμυρό νερό που συνήθως γύρω της έχει στεριά: *Η Μεσόγειος θάλασσα.*

ΕΚΦΡ. η θάλασσα είναι λάδι, τα κάνω θάλασσα

ο θαλασσίης, η θαλασσιά, το θαλασσί ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι θαλασσί, έχει ανοιχτό γαλάζιο χρώμα, το χρώμα της θάλασσας και του ουρανού (= γαλάζιος): *Φορούσε μια θαλασσιά κορδέλα στα μαλλιά.*

το θαλασσί ΟΥΣ.: το θαλασσί είναι το ανοιχτό γαλάζιο χρώμα της θάλασσας και του ουρανού (= γαλάζιο): *Της αρέσει το θαλασσί.*

⚠ Η λέξη θαλασσί δεν κλίνεται.

τα θαλασσινά (των θαλασσινών) ΟΥΣ.: θαλασσινά λέμε τα ζώα της θάλασσας που τρώγονται, εκτός από τα ψάρια: *Οι γαρίδες και τα μύδια είναι θαλασσινά.*

ο θαλασσινός, η θαλασσινή, το θαλασσινό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι θαλασσινό, έχει σχέση με τη θάλασσα ή γίνεται στη θάλασσα: *Γεμίζουν την πισίνα με θαλασσινό νερό. / Τα θαλασσινά μπάνια κάνουν καλό στην υγεία.*

ο θαλασσόλυκος (του θαλασσόλυκου, των θαλασσόλυκων) ΟΥΣ.: ο θαλασσόλυκος είναι ο παλιός ναυτικός, που ξέρει πολύ καλά τη θάλασσα και τα μυστικά της: *Ο γερο-θαλασσόλυκος έλεγε ωραίες ιστορίες από τα ταξίδια του.*

το θαλασσοπούλι ΟΥΣ.: θαλασσοπούλι λέμε κάθε πουλί που ζει κοντά στη θάλασσα: *Οι γλάροι είναι θαλασσοπούλια.*

⚠ Η λέξη θαλασσοπούλι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

η θαλπωρή (της θαλπωρής) ΟΥΣ.:

1. η θαλπωρή είναι η ευχάριστη ζέστη που νιώθουμε όταν βρισκόμαστε κοντά σε μια σόμπα, σε ένα τζάκι κτλ. (= ζεστασιά): *Το τζάκι έβγαζε μια γλυκιά θαλπωρή.*

2. θαλπωρή νιώθουμε όταν είμαστε με ανθρώπους που μας αγαπάνε και μας φροντίζουν και μας κάνουν να νιώθουμε ευχαρίστηση και σιγουριά (= στοργή): *Σπουδάζει στο εξωτερικό και του λείπει η θαλπωρή της οικογένειάς του.*

⚠ Η λέξη θαλπωρή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο θάμνος (του θάμνου, των θάμνων) ΟΥΣ.: θάμνο λέμε κάθε χαμηλό φυτό χωρίς κορμό, που τα κλαδιά του βγαίνουν από τη γη: *Ο λαγός κρύφτηκε πίσω από τους θάμνους. / Η ρίγανη είναι θάμνος.*

θαμπά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι φαίνεται θαμπά, δε φαίνεται καθαρά (= θολά): *Το φεγγάρι φαίνεται θαμπά, πίσω από τα σύννεφα.*

η **θαμπάδα** (της θαμπάδας) ουσ.:

1. θαμπάδα έχει ένα τζάμι όταν δεν μπορούμε να δούμε καθαρά μέσα από αυτό ($\neq$ διαφάνεια): *Δεν πίνω το νερό γιατί έχει μια θαμπάδα.*

2. θαμπάδα έχει κάτι όταν έχει χάσει το χρώμα ή τη λάμψη του ($\neq$ γυαλάδα): *Έτριψε τα ασημικά για να φύγει η θαμπάδα.*

3. θαμπάδα έχουμε όταν δεν μπορούμε να δούμε καθαρά: *Έχω θαμπάδα στα μάτια μου από την κούραση.*

△ Η λέξη θαμπάδα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **θαμπός**, η **θαμπή**, το **θαμπό** επιρ.:

1. όταν ένα τζάμι είναι θαμπό, δεν μπορούμε να δούμε μέσα από αυτό (= θολός $\neq$ διάφανος): *Ο καθρέφτης του μπάνιου είναι θαμπός από τους ατμούς.*

2. όταν κάτι είναι θαμπό, το χρώμα του δεν είναι έντονο ή λαμπερό (= αχνός $\neq$ φωτεινός, ζωηρός): *Τα χρώματα της φωτογραφίας έχουν γίνει θαμπά με τα χρόνια. / Είδα από μακριά ένα θαμπό φως να φωτίζει.*

3. όταν κάτι είναι θαμπό, δε φαίνεται καθαρά: *Είχε λίγη ομίχλη και το βουνό απέναντι φαινόταν θαμπό.*

θαμπώνω (θάμπωσα), **θαμπώνομαι** (θαμπώθηκα, θαμπωμένος) ρημ.:

1. κάποιος ή κάτι θαμπώνει ένα τζάμι, ένα γυαλί κτλ. όταν το κάνει θαμπό (= θολώνω): *Η υγρασία θάμπωσε το τζάμι.*

2. λέμε ότι θαμπώνουμε κάποιον όταν του προκαλούμε μεγάλη εντύπωση (= εντυπωσιάζω, καταπλήσσω): *Τον θάμπωσε η εξυπνάδα της.*

3. **θαμπώνει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: κάτι μας θαμπώνει όταν μας εμποδίζει να δούμε καθαρά (= τυφλώνει): *Με θάμπωσαν τα φώτα του αυτοκινήτου.*

4. **θαμπώνει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: το τζάμι ή το γυαλί θαμπώνει όταν γίνεται θαμπό (= θολώνει): *Θάμπωσε ο καθρέφτης από τους υδρατμούς.*

ο **θανατηφόρος**, η **θανατηφόρα**, το **θανατηφόρο** επιρ.: όταν κάτι είναι θανατηφόρο, προκαλεί το θάνατο: *Μολύνθηκε από θανατηφόρα αρρώστια. / Η σύγκρουση του φορτηγού με το τρένο ήταν θανατηφόρα.*

ο **θάνατος** (του θανάτου, των θανάτων) ουσ.:

1. ο θάνατος είναι το τέλος της ζωής ενός ανθρώπου, ενός ζώου ή ενός φυτού: *Ο θάνατος τον βρήκε όταν κοιμόταν. / Έζησαν μαζί μέχρι το θάνατό τους.*

2. θάνατο λέμε τον τρόπο με τον οποίο πεθαίνει κάποιος: *Ο θάνατός του ήταν ακαριαίος.*

3. θάνατο λέμε κάθε άνθρωπο που πεθαίνει: *Φέτος οι θάνατοι ήταν πιο πολλοί από τις γεννήσεις.*

4. λέμε θάνατο κάτι όταν είναι πολύ βλαβερό: *Τα τηγανητά κρεμμύδια είναι θάνατος για το στομάχι.*

ΕΚΦΡ. ζήτημα ζωής ή θανάτου, κίνδυνος θάνατος, μετά θάνατον

θανατώνω (θανάτωσα), **θανατώνομαι** (θανατώθηκα, θανατωμένος) ρημ.: θανατώνουμε κάποιον όταν προκαλούμε το θάνατό του (= σκοτώνω, εκτελώ): *Θανάτωσαν όλα τα αδέσποτα σκυλιά. / Χιλιάδες Εβραίοι θανατώθηκαν από τους ναζί.*

θαρραλέα επιρρ.: όταν κάνουμε κάτι θαρραλέα, το κάνουμε με θάρρος (= γενναία): *Προχώρησε θαρραλέα προς την άκρη του βράχου και πήδηξε στη θάλασσα.*

ο **θαρραλέος**, η **θαρραλέα**, το **θαρραλέο** επιρ.:

1. όταν κάποιος είναι θαρραλέος, έχει θάρρος και δε φοβάται εύκολα (= τολμηρός, γενναίος $\neq$ δειλός): *Ο θαρραλέος εξερευνητής Χριστόφορος Κολόμβος ξεκίνησε το μακρινό του ταξίδι.*

2. όταν κάτι είναι θαρραλέο, δείχνει θάρρος ή χρειάζεται θάρρος για να γίνει: *Τίμησαν τους αγωνιστές για τη θαρραλέα τους αντίσταση κατά των κατακτητών.*

το **θάρρος** (του θάρρους) ουσ.:

1. όταν έχουμε ή δείχνουμε θάρρος, δε φοβόμαστε να κάνουμε κάτι δύσκολο ή επικίνδυνο (= τόλμη, γενναιότητα $\neq$ δειλία): *Χρειάστηκε μεγάλο θάρρος για να κάνει αυτή τη στροφή στη ζωή του. / Εμπρός λοιπόν, προχώρα, δείξε λίγο θάρρος!*

2. λέμε ότι έχουμε θάρρος με κάποιον όταν τον γνωρίζουμε καλά και δε φοβόμαστε να του πούμε ή να του ζητήσουμε κάτι: *Καλύτερα να του μιλήσεις εσύ, που έχεις περισσότερο θάρρος μαζί του. / Πολύ θάρρος δεν πήρες;*

△ Η λέξη θάρρος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

θαρρώ (θάρρεψα) ρημ. (ΑΝΕΠΙΣ.): χρησιμοποιούμε το "θαρρώ" όταν έχουμε μια γνώμη ή μια άποψη (= νομίζω, πιστεύω, υποθέτω): *Θαρρώ πως έχεις άδικο. / Την αγκάλιασε, θαρρώ.*

το **θαύμα** (του θαύματος, των θαυμάτων) ουσ.:

1. το θαύμα είναι ένα ευχάριστο γεγονός που δεν το περιμένει κανείς και κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν ότι γίνεται από το Θεό: *Έγινε θαύμα και σωθήκαμε από το σεισμό!*

2. θαύμα λέμε κάτι πολύ σπουδαίο ή σημαντικό, που μας εντυπωσιάζει: *Η πυραμίδα του Χέοπα είναι ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε θαύμα κάτι όταν μας αρέσει πολύ, γιατί είναι νόστιμο, ωραίο κτλ. (= αριστούργημα): *Θαύμα είναι ο μουσακάς σου!*

ΕΚΦΡ. παιδί θαύμα

θαύμα επιρρ.: όταν κάνουμε κάτι θαύμα, το κάνουμε πολύ καλά (= υπέροχα, καταπληκτικά): *Θαύμα μαγειρεύει η μαμά σου!*

θαυμάζω (θαύμασα), **θαυμάζομαι** (θαυμάστηκα) ρημ.:

1. όταν θαυμάζουμε κάποιον ή κάτι, νιώθουμε εκτίμηση και σεβασμό για αυτόν ή για αυτό: *Ήταν άνθρωπος που τον αγαπούσε και τον θαύμαζε όλος ο κόσμος.*

2. όταν θαυμάζουμε κάτι, το κοιτάμε με ευχαρίστηση: *Οι τουρίστες θαύμασαν το τοπίο. / Όλοι θαυμάζουν τους πίνακες του.*

3. όταν θαυμάζουμε κάτι, νιώθουμε έκπληξη ή απορία για αυτό (= εκπλήσσομαι, απορώ): *Κανείς δεν τον αντέχει! Θαυμάζω την υπομονή σου!*

Θαυμάσια ΕΠΙΡΡ.: όταν λέμε θαυμάσια, εννοούμε πάρα πολύ καλά ή πάρα πολύ ωραία (= υπέροχα, καταπληκτικά): *Στις διακοπές μας περάσαμε θαυμάσια. / Αγαπάει τη μουσική και παίζει θαυμάσια βιολί.*

ο θαυμάσιος, η θαυμάσια, το θαυμάσιο ΕΠΙΘ.: θαυμάσιο λέμε ένα πρόσωπο ή ένα πράγμα που είναι πάρα πολύ καλό ή πάρα πολύ ωραίο (= υπέροχος, καταπληκτικός): *Είναι θαυμάσιος δάσκαλος και οι μαθητές τον λατρεύουν. / Η ιδέα σου να έρθουμε εδώ ήταν θαυμάσια!*

ο θαυμασμός (του θαυμασμού) ΟΥΣ.:

1. ο θαυμασμός είναι ο σεβασμός και η εκτίμηση που νιώθουμε για κάποιον ή για κάτι: *Μιλούσε με θαυμασμό για το δάσκαλό του.*

2. θαυμασμό λέμε την ευχαρίστηση που νιώθουμε όταν βλέπουμε κάτι περίεργο ή παράξενο: *Το ταλέντο της προκάλεσε το θαυμασμό των θεατών.*

⚠ Η λέξη θαυμασμός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο θαυμαστής (του θαυμαστή, των θαυμαστών), **η θαυμάστρια** (της θαυμάστριας, των θαυμαστριών) ΟΥΣ.:

1. όταν είμαι θαυμαστής κάποιου, νιώθω θαυμασμό για αυτόν (= λάτρης): *Πολλοί Ρωμαίοι αυτοκράτορες ήταν θαυμαστές του ελληνικού πολιτισμού.*

2. λέμε ότι είμαστε θαυμαστές κάποιου όταν μας αρέσει πάρα πολύ: *Οι θαυμάστριες του τραγουδιστή τού ζητούσαν αυτόγραφα. / Στα νιάτα της ήταν πολύ όμορφη και είχε πολλούς θαυμαστές.*

το θαυμαστικό (του θαυμαστικού, των θαυμαστικών) ΟΥΣ.: το θαυμαστικό (!) είναι το σημείο στίξης που βάζουμε στο τέλος μιας φράσης, μιας πρότασης ή μιας λέξης, όταν γράφουμε, για να δείξουμε θαυμασμό, χαρά, φόβο, πόνο, απορία κτλ.: *Τι ωραίο που είναι! / Κοίτα! Ήρθαν! / "Σταμάτα!" μου φώναξε. / Ήρθες κιόλας!*

ο θαυμαστός, η θαυμαστή, το θαυμαστό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι θαυμαστό, αξίζει να το θαυμάζουμε (= αξιοθαύμαστος): *Διάβασε πολύ, και η βελτίωσή της ήταν θαυμαστή.*

2. θαυμαστό λέμε κάτι που προκαλεί το ενδιαφέρον και το θαυμασμό μας: *Ο δάσκαλος μας μίλησε για το θαυμαστό κόσμο των ζώων.*

το θάψιμο (του θαψίματος, των θαψιμάτων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. θάψιμο είναι αυτό που κάνουμε όταν βάζουμε ένα νεκρό μέσα σε τάφο (= ταφή): *Αμέσως μετά τη μάχη ξεκίνησε το θάψιμο των νεκρών.*

2. θάψιμο είναι το να βάζουμε κάτι μέσα στη γη και να το σκεπάζουμε με χώμα: *Στο σημείο αυτό θα γίνει το θάψιμο των σκουπιδιών.*

3. θάψιμο είναι αυτό που κάνουμε όταν λέμε κακά πράγματα σε κάποιον για κάποιον άλλο: *Μόλις έφυγε, άρχισε το θάψιμο για το ντύσιμό της.*

η θέα (της θέας) ΟΥΣ.:

1. η θέα ενός πράγματος είναι αυτό που βλέπουμε όταν το κοιτάμε: *Στη θέα του νεκρού αδερφού της ξέσπασε σε κλάματα.*

2. η θέα από το παράθυρο ή από ένα ψηλό σημείο είναι ό,τι βλέπουμε από εκεί, συνήθως κάτι ωραίο: *Το σπίτι έχει θέα προς τη θάλασσα. / Νοικιάζονται δωμάτια με θέα.*

⚠ Η λέξη θέα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το θέαμα (του θεάματος, των θεαμάτων) ΟΥΣ.:

1. θέαμα είναι καθετί που βλέπουμε μπροστά μας: *Το ηλιοβασίλεμα στη Σαντορίνη είναι ένα πολύ ωραίο θέαμα.*

2. θέαμα είναι αυτό που βλέπουμε όταν πηγαίνουμε στο θέατρο, στον κινηματογράφο κτλ.: *Το τσίρκο είναι ένα από τα αγαπημένα θεάματα των παιδιών.*

ο θεαματικός, η θεαματική, το θεαματικό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι θεαματικό, προσφέρει ωραίο θέαμα και μας εντυπωσιάζει (= εντυπωσιακός): *Ο ποδοσφαιριστής έβαλε δύο θεαματικά γκολ.*

2. όταν λέμε ότι κάτι είναι θεαματικό, θέλουμε να τονίσουμε ότι είναι πολύ καλό ή ευχάριστο: *Είχε μια θεαματική βελτίωση στα μαθήματα.*

ο θεατής (του θεατή, των θεατών) ΟΥΣ.:

1. όταν είμαστε θεατές κάποιου πράγματος, το βλέπουμε να γίνεται χωρίς παίρνουμε μέρος σε αυτό: *Έγινε μεγάλη φασαρία στο γραφείο, αλλά εκείνος προτίμησε να μείνει θεατής.*

2. θεατή λέμε αυτόν που βλέπει ένα θέαμα στο θέατρο, στον κινηματογράφο κτλ.: *Οι θεατές του αγώνα ποδοσφαίρου απογοητεύτηκαν από την ήττα της ομάδας τους.*

Θεατρικά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται θεατρικά, γίνεται με τρόπο που μοιάζει ψεύτικος και υπερβολικός: *Δήλωνε θεατρικά ότι αυτή η γυναίκα ήταν η ζωή του. / Ερμήνευσε το τραγούδι του καλά, αλλά λίγο θεατρικά.*

ο θεατρικός, η θεατρική, το θεατρικό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι θεατρικό, έχει σχέση με το θέατρο: *Το κτίριο είναι ακατάλληλο για θεατρική σκηνή.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) θεατρικό λέμε κάτι που κάνει ή λέει κάποιος όταν μοιάζει να είναι ψεύτικο ή υπερβολικό: *Με μια θεατρική κίνηση πήδηξε πάνω στην εξέδρα.*

το θέατρο (του θεάτρου, των θεάτρων) ΟΥΣ.:

1. το θέατρο είναι η τέχνη του να παρουσιάζεται μπροστά σε θεατές έργα με χαρακτηριστικά: *Είναι ηθοποιός του μουσικού θεάτρου. / Παίζει δραματικούς ρόλους στο θέατρο.*

2. το θέατρο είναι ένας χώρος με μια σκηνή πάνω στην οποία παρουσιάζονται θεατρικά έργα: *Θα σε συναντήσω στα ταμεία του θεάτρου. / Στην Αθήνα λειτουργούν περίπου 70 θέατρα.*

3. θέατρο λέμε τους ανθρώπους που παρακολουθούν όλοι μαζί μία ορισμένη θεατρική παράσταση: *Όλο το θέατρο χειροκροτούσε ενθουσιασμένο.*

ΕΚΦΡ. παίζω θέατρο

το **θέατρο σκιών** ουσ.: το θέατρο σκιών είναι ένα είδος θεάτρου, στο οποίο οι φιγούρες των ηρώων φωτίζονται από πίσω και εμφανίζονται σαν σκιάς σε λευκό πανί: *Το θέατρο σκιών δεν το παρακολουθούν μόνο μικρά παιδιά, αλλά και μεγάλοι.*

το **θειάφι** (του θειαφιού) ουσ.: θειάφι λέμε αλλιώς είναι το χημικό στοιχείο θείο, που βρίσκεται μέσα στη γη και έχει κίτρινο χρώμα: *Στις θερμότητες έχει θερμές πηγές και η μυρωδιά από θειάφι είναι έντονη. / Οι γεωργοί χρησιμοποιούν θειάφι για να εξοντώνουν τα ζιζάνια.*

⚠ Η λέξη θειάφι δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **θείος** (του θείου, των θείων), η **θεία** (της θείας) ουσ.: ο θείος μας είναι ο αδερφός ή ξάδερφος του πατέρα μας ή της μητέρας μας: *Η γιαγιά μου είχε τρία παιδιά: τον μπαμπά μου, το θείο μου τον Παναγιώτη και τη θεία μου την Ελένη.*

η **θέληση** (της θέλησης, των θελήσεων) ουσ.:

1. θέληση είναι το να θέλει κανείς κάτι: *Έχει ισχυρή θέληση και πάντοτε πετυχαίνει το σκοπό της.*

2. θέληση είναι αυτό που θέλει κάποιος: *Δε συμφωνώ με την απόφαση που πήρατε, αλλά θα σεβαστώ τη θέληση της πλειοψηφίας.*

Θέλοντας και μη ΕΚΦΡ.: όταν κάνουμε κάτι θέλοντας και μη, το κάνουμε αναγκαστικά, χωρίς να το θέλουμε (= θέλω δε θέλω): *Μετά τις διακοπές επιστρέφουμε στη ρουτίνα, θέλοντας και μη.*

Θέλω (θέλησα) ΡΗΜ.:

1. θέλω κάτι όταν νιώθω ότι θα μου άρεσε να το έχω ή να το κάνω (= επιθυμώ): *Τι δώρο θέλεις για τα γενέθλιά σου; / Δεν ξέρει τι θέλει. / Δε θέλω να φύγω.*

2. θέλω να κάνω κάτι όταν προσπαθώ για να το πετύχω (= δοκιμάζω, επιχειρώ): *Θέλησε να το σκάσει αλλά δεν τα κατάφερε.*

3. θέλουμε κάποιον όταν προσπαθούμε να τον βρούμε (= ζητάω, γυρεύω): *Σας θέλουν στο τηλέφωνο. / Τον ήθελα για να του ζητήσω μια χάρη.*

4. χρησιμοποιούμε το "θέλω" για να πούμε πώς μας αρέσει να είναι κάποιος ή κάτι (= προτιμώ): *Το παντελόνι το θέλεις μακρύ ή κοντό; / Την μπριζόλα τη θέλω ξεροψημένη.*

5. θέλουμε κάποιον ή κάτι όταν το(ν) έχουμε ανάγκη (= χρειαζόμαστε): *Θέλω περισσότερους ανθρώπους για να τελειώσω τη δουλειά. / Θέλει κι άλλο λάδι η σαλάτα.*

6. θέλουμε κάτι όταν αυτό μάς αξίζει: *Ξύλο θέλεις γι' αυτό που έκανες!*

ΕΚΦΡ. άλλο που δε θέλω, ας γίνει ό,τι θέλει, θέλοντας και μη, με το έτσι θέλω, ό,τι θέλει ας γίνει, τα θέλω και τα παθαίνω

το **θέμα** (του θέματος, των θεμάτων) ουσ.:

1. το θέμα είναι αυτό που σκεφτόμαστε, εξετάζουμε ή συζητάμε (= αντικείμενο): *Μην αλλάζεις θέμα συζήτησης. / Ο πόλεμος είναι το πρώτο θέμα στις ειδήσεις.*

2. χρησιμοποιούμε τη λέξη "θέμα" για να μιλήσουμε για προβλήματα ή δυσκολίες (= ζήτημα, υπόθεση): *Όταν ξεκίνησα τη δουλειά, είχα πολλά θέματα να σκεφτώ. / Αφού όλα έχουν τακτοποιηθεί, ποιο θέμα σε απασχολεί;*

3. το θέμα είναι οι άνθρωποι, τα ζώα, το τοπίο κτλ. που παρουσιάζονται σε έναν πίνακα: *Τα αγαπημένο θέμα του ζωγράφου είναι τα λουλούδια.*

4. στις εξετάσεις, θέμα λέμε την ερώτηση ή τις ερωτήσεις στις οποίες πρέπει να απαντήσουμε (= ζήτημα): *Τα θέματα της ιστορίας ήταν εύκολα.*

5. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, το θέμα είναι το μέρος της λέξης που δεν αλλάζει όταν αλλάζει η κατάληξη: *Το "δέν-" είναι το θέμα του ρήματος "δένω".*

ΕΚΦΡ. εκτός θέματος, το κάνω θέμα

το **θεμέλιο** (του θεμελίου, των θεμελίων) ουσ.:

1. θεμέλιο ΠΛΗΘ.: τα θεμέλια είναι το κομμάτι ενός κτιρίου που βρίσκεται μέσα στη γη και το στηρίζει για να μην πέσει: *Το σπίτι έπεσε στο σεισμό γιατί δεν είχε γερά θεμέλια.*

2. το θεμέλιο κάποιου πράγματος είναι καθετί που το στηρίζει ή για να υπάρχει ή για να γίνει (= βάση, στήριγμα): *Οι νόμοι είναι το θεμέλιο της κοινωνίας μας.*

η **θεολογία** (της θεολογίας, των θεολογιών) ουσ.: η θεολογία είναι η επιστήμη που μελετάει την ιστορία των θρησκειών: *Η θεολογία της χριστιανικής εκκλησίας μελετάει την ιστορία του χριστιανισμού.*

ο **θεολόγος**, η **θεολόγος** (του/της θεολόγου, των θεολόγων) ουσ.:

1. ο θεολόγος είναι ο επιστήμονας που έχει σπουδάσει θεολογία: *Είναι θεολόγος καθηγητής στο πανεπιστήμιο.*

2. ο θεολόγος είναι ο καθηγητής που διδάσκει θρησκευτικά στο γυμνάσιο και στο λύκειο: *Ο θεολόγος μάς εξήγησε τις διαφορές ανάμεσα στο χριστιανισμό και το μωαμεθανισμό.*

η **θεομηνία** (της θεομηνιών, των θεομηνιών) ουσ.: η θεομηνία είναι μεγάλη καταστροφή που προκαλείται από σεισμό, πλημμύρες ή άλλα φυσικά αίτια: *Θα αποζημιωθούν οι αγρότες για τις ζημιές που προκάλεσε στις καλλιέργειες η θεομηνία.*

ο **θεονήστικος**, η **θεονήστικη**, το **θεονήστικο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι θεονήστικος, δεν έχει φάει τίποτα, είναι εντελώς νηστικός: *Πεινούσε πολύ, γιατί ήταν όλη μέρα θεονήστικος.*

ο **θεόρατος**, η **θεόρατη**, το **θεόρατο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι θεόρατο, είναι πάρα πολύ μεγάλο σε μέγεθος και σε ύψος (= τεράστιος, πελώριος): *Ξαφνικά η θάλασσα αγρίεψε, και σηκώθηκαν θεόρατα κύματα.*

ο **θεός** (του θεού, των θεών), η **θεά** (της θεάς) ΟΥΣ.:

1. σε πολλές θρησκείες, οι θεοί είναι δυνάμεις ή μυθικά πρόσωπα που οι άνθρωποι πιστεύουν ότι κυβερνούν τους ανθρώπους και τη φύση: *Στην αρχαία Ελλάδα, ο Ποσειδώνας ήταν ο θεός της θάλασσας.*

2. θεό λέμε κάποιον όταν τον θαυμάζουμε πολύ και είναι το είδωλό μας: *Για τους νέους που ξεκινούν το ποδόσφαιρο, ο Μαραντόνα είναι θεός.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) θεό λέμε τον πολύ όμορφο άνθρωπο (= κούκλος): *Αυτός, παιδί μου, δεν είναι απλώς όμορφος, είναι θεός!*

ο **Θεός** (του Θεού) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): Θεό λένε οι χριστιανοί, οι Εβραίοι και οι μουσουλμάνοι τη μία και μοναδική δύναμη ή πρόσωπο που πιστεύουν ότι έφτιαξε και κυβερνάει τον κόσμο: *Ο Αλλάχ είναι ο Θεός των μουσουλμάνων.*

⚠ Η λέξη Θεός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. δόξα τω Θεώ, προς Θεού, στο έλεος του Θεού, τέρμα Θεού, χαρά Θεού

Θεοσκοτέινα ΕΠΙΡΡ.: όταν είναι θεοσκοτέινα σε ένα μέρος, είναι εντελώς σκοτεινά: *Δεν είχε ακόμη ξημερώσει και έξω ήταν θεοσκοτέινα.*

ο **θεοσκοτέινος**, η **θεοσκοτεινή**, το **θεοσκοτεινό** ΕΠΙΘ.: όταν ένας χώρος είναι θεοσκοτεινός, είναι εντελώς σκοτεινός: *Το δωμάτιο ήταν θεοσκοτεινό και δεν έβλεπα τίποτα.*

η **θεότητα** (της θεότητας, των θεοτήτων) ΟΥΣ.: η θεότητα είναι ο θεός ή η θεά σε κάποιες θρησκείες: *Στο μουσείο είδαμε τα αγάλματα πολλών θεοτήτων της αρχαίας Ελλάδας.*

ο **θεότρελος**, η **θεότρελη**, το **θεότρελο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος θεότρελος, είναι εντελώς τρελός (= θεοπάλαβος): *Τρέχει με χίλια στην εθνική οδό, ο θεότρελος!*

η **θεραπεία** (της θεραπείας, των θεραπειών) ΟΥΣ.:

1. θεραπεία είναι καθετί που κάνουμε για να γίνουμε καλά όταν είμαστε άρρωστοι ή όταν πονάμε: *Οι επιστήμονες ελπίζουν να βρουν τη θεραπεία για τον καρκίνο.*

2. θεραπεία είναι το να καταφέρουμε να λύσουμε ένα πρόβλημα: *Η θεραπεία των οικονομικών προβλημάτων είναι ευθύνη της κυβέρνησης.*

Θεραπεύω (θεράπευσα), **θεραπεύομαι** (θεραπεύτηκα, θεραπευμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ένας γιατρός ή ένα φάρμακο μας θεραπεύει, μας κάνει καλά από μια αρρώστια (= γιατρεύω): *Υπέφερε από την καρδιά του και τον θεράπευσε. / Η παχυσαρκία θεραπεύεται.*

2. όταν θεραπεύουμε ένα πρόβλημα ή κάτι άλλο, το αντιμετωπίζουμε: *Η βία θεραπεύεται μόνο με την παιδεία και όχι με την τιμωρία.*

Θερίζω (θέρισα), **θερίζομαι** (θερίστηκα, θερισμένος) ΡΗΜ.:

1. θερίζουμε όταν κόβουμε σιτάρι, κριθάρι ή άλλα σιτηρά με δρεπάνι ή με ειδικό μηχάνημα: *Οι αγρότες σπέρνουν το φθινόπωρο και θερίζουν το καλοκαίρι.*

2. λέμε ότι μια αρρώστια, ένας πόλεμος κτλ. θερίζει όταν κάνει πολλούς ανθρώπους να πεθάνουν (= σκοτώνω, εξοντώνω): *Η γρίπη θέρισε όλη την Ασία.*

3. **θερίζει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι θερίζει όταν είναι πολύ δυνατό: *Ντύσου καλά, γιατί έξω θερίζει το κρύο!*

ο **θερινός**, η **θερινή**, το **θερινό** ΕΠΙΘ. (ΕΠΙΣ.): όταν κάτι είναι θερινό, έχει σχέση με το καλοκαίρι (= καλοκαιρινός): *Τέλος Σεπτεμβρίου κλείνουν τα θερινά σινεμά.*

ο **θερισμός** (του θερισμού, των θερισμών) ΟΥΣ.: ο θερισμός είναι αυτό που κάνει ένας γεωργός όταν θερίζει σιτάρι, κριθάρι ή άλλα σιτηρά (= θέρισμα): *Ο θερισμός γίνεται το καλοκαίρι.*

Θερμά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι θερμά, το κάνουμε με τρόπο που δείχνει αγάπη, φιλία ή συμπάθεια (≠ ψυχρά): *Ήταν φιλόξενοι άνθρωποι και μας υποδέχτηκαν θερμά. / Σας συγχαίρω θερμά για την επιτυχία σας.*

ο **θερμαινόμενος**, η **θερμαινόμενη**, το **θερμαινόμενο** ΕΠΙΘ.: όταν ένας χώρος είναι θερμαινόμενος, ζεσταίνεται με κάποιο μηχάνημα που βγάζει ζέστη: *Το γυμναστήριο έχει θερμαινόμενη πισίνα για το χειμώνα.*

Θερμαίνω (θέρμανα), **θερμαίνομαι** (θερμάνθηκα, θερμασμένος) ΡΗΜ. (ΕΠΙΣ.):

1. όταν θερμαίνουμε κάτι, το κάνουμε να γίνει ζεστό (= ζεσταίνω ≠ ψυχραίνω): *Ο ήλιος θερμαίνει τη γη. / Το δωμάτιο θερμαίνεται με το καλοριφέρ.*

2. **θερμαίνει** 3^ο ΠΡ.: κάτι μας θερμαίνει όταν μάς κάνει να νιώθουμε θαλπωρή και ζεστασιά (= ζεσταίνει): *Τα τραγούδια του θέρμαναν τις καρδιές των θεατών.*

η **θέρμανση** (της θέρμανσης, των θερμάνσεων) ΟΥΣ.:

1. θέρμανση είναι ο τρόπος με τον οποίο ζεσταίνουμε ένα κτίριο ή ένα χώρο με ειδικό μηχάνημα, όπως σόμπα, καλοριφέρ κτλ.: *Αυτό το μήνα πλήρωσα για τη θέρμανση του σπιτιού 100 ευρώ.*

2. θέρμανση είναι και το μηχάνημα που χρησιμοποιούμε για να θερμάνουμε ένα χώρο: *Πάλι χάλασε η θέρμανση και ξεπαγίωσαμε.*

η **θερμάστρα** (της θερμάστρας, των θερμάστρων) ΟΥΣ.: η θερμάστρα είναι μια μικρή συσκευή που λειτουργεί με ηλεκτρικό ρεύμα ή πετρέλαιο και τη χρησιμοποιούμε για να ζεσταίνουμε ένα χώρο (= σόμπα): *Χάλασε το καλοριφέρ και άναψε τη θερμάστρα για να ζεσταθεί το δωμάτιο.*

η **θερμίδα** (της θερμίδας, των θερμίδων) ΟΥΣ.: με τη θερμίδα μετράμε πόση ενέργεια μας δι-

νουν οι τροφές: Αποφεύγω τα γλυκά, γιατί έχουν πολλές θερμίδες. / Όσοι κάνουν δίαιτα πρέπει να καταναλώνουν λίγες θερμίδες.

το **θερμοκήπιο** (του θερμοκηπίου, των θερμοκηπίων) ουσ.: το θερμοκήπιο είναι ένας ειδικός χώρος με γυάλινους ή μεταλλικούς τοίχους, μέσα στον οποίο καλλιεργούνται φυτά ή λουλούδια για να προστατεύονται από τον άσχημο καιρό: Στην Κρήτη υπάρχουν πολλά θερμοκήπια με μπανάνες.

η **θερμοκρασία** (της θερμοκρασίας, των θερμοκρασιών) ουσ.: με τη θερμοκρασία μετράμε πόσο ζεστό ή πόσο κρύο είναι κάτι: Το καλοκαίρι οι θερμοκρασίες είναι υψηλές. / Σήμερα η θερμοκρασία θα φτάσει τους 25 βαθμούς Κελσίου.

το **θερμόμετρο** (του θερμόμετρου, των θερμόμετρων) ουσ.: το θερμόμετρο είναι το όργανο με το οποίο μετράμε τη θερμοκρασία σε ένα σώμα, σε ένα χώρο κτλ.: Το θερμόμετρο στη βεράντα δείχνει ότι έξω έχει 40 βαθμούς Κελσίου. / Να βάλεις το θερμόμετρο για να δεις αν έχεις πυρετό.

το **θερμός** ουσ.:

1. το θερμός είναι ένα ειδικό μπουκάλι που το χρησιμοποιούμε για να κρατάμε ένα ρόφημα στη θερμοκρασία που είναι, ζεστό ή κρύο: Έχει πάντα ζεστό τσάι μέσα στο θερμός όταν ταξιδεύει.

2. ένα θερμός καφέ είναι τόσος καφές, όσος χωράει μέσα σε ένα θερμός: Ήπие ένα θερμός καφέ και δεν μπορούσε να κοιμηθεί το βράδυ.

⚠ Η λέξη θερμός δεν κλίνεται.

ο **θερμός, η θερμή, το θερμό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι θερμό, έχει υψηλή θερμοκρασία (= ζεστός ≠ ψυχρός, κρύος): Τα αποδημητικά πουλιά το χειμώνα πηγαίνουν στις θερμές χώρες.

2. θερμή είναι η συμπεριφορά ή μια πράξη κάποιου που δείχνει αγάπη, φιλία ή συμπάθεια (= εγκάρδιος): Σας εκφράζω τις θερμές μου ευχές για την επιτυχία σας.

3. ένα θερμό χρώμα έχει μέσα του κίτρινο, κόκκινο ή πορτοκαλί και μας ξεκουράζει όταν το κοιτάμε (= ζεστός ≠ ψυχρός): Έβαψε το γραφείο με ένα θερμό χρώμα.

ο **θερμοσίφωνας** (του θερμοσίφωνα, των θερμοσίφωνων) ουσ.: ο θερμοσίφωνας είναι μια συσκευή που ζεσταίνει το νερό στο σπίτι μας (= θερμοσίφωνο): Άναψα το θερμοσίφωνα για να κάνω μπάνιο.

το **θερμοσίφωνο** (του θερμοσίφωνα, των θερμοσίφωνων) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): θερμοσίφωνο λέμε αλλιώς το θερμοσίφωνα

η **θερμότητα** (της θερμότητας, των θερμότητων) ουσ.:

1. η θερμότητα είναι η ενέργεια που μεταφέρεται από ένα σώμα σε άλλο, η οποία έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση της θερμοκρασίας (≠

ψύχος): Ο ήλιος μάς ζεσταίνει γιατί εκπέμπει θερμότητα.

2. η θερμότητα μιας συμπεριφοράς ή μιας πράξης δείχνει αγάπη, φιλία ή συμπάθεια (≠ ψυχρότητα): Ήταν συγκινητική η θερμότητα με την οποία μας δέχτηκε και μας φιλοξένησε στο σπίτι του.

η **θέση** (της θέσης, των θέσεων) ουσ.:

1. η θέση είναι το συγκεκριμένο σημείο στο οποίο βρίσκεται κάτι: Το μαγαζί βρίσκεται σε κεντρική θέση κοντά στην πλατεία.

2. η θέση ενός πράγματος είναι το μέρος όπου πρέπει να βρίσκεται: Διάβασα το βιβλίο και το έβαλα πίσω στη θέση του.

3. λέμε θέση το κάθισμα στο λεωφορείο, στον κινηματογράφο κτλ.: Ταξίδεψε όρθια στο λεωφορείο, γιατί δεν υπήρχαν άδειες θέσεις.

4. όταν κάποιος βρίσκει μια θέση σε μια υπηρεσία, σε μια εταιρεία κτλ., βρίσκει δουλειά εκεί: Βρήκα μια θέση καθηγητή σε σχολείο.

5. λέμε ότι κάποιος βρίσκεται σε όρθια θέση όταν είναι όρθιος (= στάση): Βρήκε μια αναπauτική θέση στον καναπέ για να μην κουράζεται η μέση του.

6. κάποιος παίρνει ορισμένη θέση σε ένα διαγωνισμό ή αγώνα ανάλογα με το πόσο καλός είναι: Πήρε την πρώτη θέση στους ιστιοπλοϊκούς αγώνες.

7. λέμε ότι κάποιος βρίσκεται σε ευχάριστη ή δυσάρεστη θέση ανάλογα με το πώς νιώθει: Με έφερε σε δύσκολη θέση με τις ερωτήσεις του.

8. η θέση μας για ένα θέμα είναι η άποψη που έχουμε για αυτό (= γνώμη): Είναι ξεκάθαρη η θέση του συγγραφέα για τον πόλεμο.

ΕΚΦΡ. βάζω στη θέση του, είμαι σε θέση, έρχομαι στη θέση, κουνήσου από τη θέση σου!

Θετικά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάποιος απαντά θετικά σε κάτι, συμφωνεί με αυτό (≠ αρνητικά): Είναι χαρούμενη, γιατί της απάντησαν θετικά από το πανεπιστήμιο. (= καταφατικά)

2. όταν κάτι μας επηρεάζει θετικά, μας κάνει καλό ή μας βοηθάει (≠ αρνητικά): Το κλίμα συνεργασίας μέσα στην τάξη επηρεάζει θετικά την επίδοση των μαθητών.

3. όταν αντιμετωπίζουμε μια κατάσταση θετικά, τη βλέπουμε από την καλή της πλευρά (= αισιόδοξα ≠ απαισιόδοξα): Μην το παίρνεις κατάρκα, δες το πιο θετικά.

4. όταν κάποιος σκέφτεται θετικά, σκέφτεται λογικά και πρακτικά: Για να βρεις λύση στο πρόβλημά σου, πρέπει να σκέφτεσαι θετικά.

οι **θετικές επιστήμες** ουσ.: οι θετικές επιστήμες στηρίζονται στα πειράματα και στην παρατήρηση των φυσικών φαινομένων (≠ θεωρητικές επιστήμες): Τα μαθηματικά, η φυσική και η χημεία ανήκουν στις θετικές επιστήμες.

ο **θετικός, η θετική, το θετικό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι θετικό, δείχνει ότι συμφωνεί με κάτι άλλο (≠ αρνητικός): Η απάντησή της στην πρόταση που της έκανα ήταν θετική. (=

καταφατικός) / Οι κριτικές για το νέο θεατρικό έργο ήταν θετικές. (= ευνοϊκές)

2. όταν κάτι είναι θετικό, είναι καλό ή χρήσιμο ($\neq$ αρνητικός): Είχε πολύ θετικά αποτελέσματα η χρήση των νέων βιβλίων σε μειονοτικά σχολεία. / Το γέλιο έχει θετικές συνέπειες στην υγεία μας. / Ένα από τα θετικά στοιχεία του χαρακτήρα του είναι η ευγένειά του.

3. θετικό λέμε έναν άνθρωπο όταν βλέπει την καλή πλευρά των πραγμάτων (= αισιόδοξος): Παρ' όλες τις ατυχίες της, είναι κατά βάθος πολύ θετικός άνθρωπος.

4. όταν κάποιος είναι θετικός, σκέφτεται λογικά και πρακτικά: Δεν ήταν μορφωμένος, αλλά είχε θετικό μυαλό και έκανε τις δουλειές του νοικοκυρεμένα.

ο θετικός αριθμός ΟΥΣ. (ΜΑΘΗΜ.): ο θετικός αριθμός είναι ο αριθμός που είναι πιο μεγάλος από το μηδέν (0) ($\neq$ αρνητικός αριθμός): Το 10 είναι θετικός αριθμός και το -10 είναι αρνητικός αριθμός.

θεωρητικά ΕΠΙΡΡ.: όταν λέμε θεωρητικά, εννοούμε στη θεωρία, από θεωρητική άποψη ($\neq$ πρακτικά): Θεωρητικά, θα πρέπει να είσαι εκεί σε δέκα λεπτά, εξαρτάται όμως και από την κίνηση.

οι θεωρητικές επιστήμες ΟΥΣ.: οι θεωρητικές επιστήμες μελετούν τον πολιτισμό, τη γλώσσα, τον τρόπο σκέψης του ανθρώπου κτλ. ($\neq$ θετικές επιστήμες): Η φιλολογία, η φιλοσοφία, η νομική και η κοινωνιολογία ανήκουν στις θεωρητικές επιστήμες.

ο θεωρητικός, η θεωρητικός (του/της θεωρητικού, των θεωρητικών) ΟΥΣ.: ο θεωρητικός μιας επιστήμης ή μιας τέχνης ασχολείται με τη θεωρία και όχι με την πρακτική εφαρμογή της: Είναι θεωρητικός της λογοτεχνίας. / Είναι θεωρητικός της τέχνης.

ο θεωρητικός, η θεωρητική, το θεωρητικό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι θεωρητικό, έχει σχέση με αυτά που φανταζόμαστε ή νομίζουμε και όχι με την πραγματικότητα (= υποθετικός, φανταστικός $\neq$ πραγματικός): Αυτή είναι μια θεωρητική σκέψη για το πώς ζούσαν οι αρχαίοι Έλληνες.

2. όταν κάτι είναι θεωρητικό, έχει σχέση με τη θεωρία μιας επιστήμης ή ενός τομέα και όχι με την πρακτική εξάσκηση ($\neq$ πρακτικός): Παρακολουθεί τα θεωρητικά μαθήματα για το δίπλωμα οδήγησης.

η θεωρία (της θεωρίας, των θεωριών) ΟΥΣ.:

1. θεωρία είναι οι ιδέες, οι απόψεις κτλ. που προσπαθούν να εξηγήσουν γιατί γίνεται ή πώς γίνεται κάτι: Δεν ξέρουμε πώς δημιουργήθηκε η Γη, αλλά υπάρχουν πολλές θεωρίες.

2. η θεωρία είναι το σύνολο των ιδεών και των αρχών στις οποίες στηρίζεται μια επιστήμη: Η θεωρία και η πρακτική της εκπαίδευσης.

3. θεωρία λέμε αυτό που πιστεύουμε, που φανταζόμαστε, για να το ξεχωρίσουμε από αυτό

που γίνεται πραγματικά ($\neq$ πράξη): Αυτό που λέει ισχύει μόνο στη θεωρία.

θεωρώ (θεώρησα), **θεωρούμαι** (θεωρήθηκα, θεωρημένος) ΡΗΜ.:

1. θεωρώ ότι γίνεται κάτι όταν έχω τη γνώμη ότι γίνεται (= νομίζω, πιστεύω): Ο καθηγητής θεωρεί ότι είμαστε έτοιμοι για τις εξετάσεις.

2. όταν θεωρούμε κάποιον έξυπνο ή κάτι άλλο, τότε νομίζουμε ότι είναι έξυπνος ή κάτι άλλο (= βρίσκω): Πολλοί τη θεωρούν καλό άνθρωπο. / Δεν το θεωρώ πιθανό να γίνει η εκδρομή.

3. θεωρώ ένα έγγραφο όταν το δίνω σε μια υπηρεσία για να πει αν είναι αληθινό και αν μπορώ να συνεχίζω να το χρησιμοποιώ: Πρέπει θεωρήσω το διαβατήριό μου πριν λήξει.

η θήκη (της θήκης, των θηκών) ΟΥΣ.: η θήκη είναι ένα κουτί ή ένα κάλυμμα μέσα στο οποίο βάζουμε κάτι για να το φυλάξουμε ή για να το προστατέψουμε: Έβαλε τα γυαλιά του μέσα στη θήκη τους. / Του αγόρασε μια κομψή θήκη για τα κλειδιά του.

θηλάζω (θήλασα) ΡΗΜ.:

1. όταν μια γυναίκα ή ένα θηλυκό ζώο θηλάζει το παιδί της, το ταιρίζει με γάλα από το στήθος της (= βυζαίνω): Πόσες φορές την ημέρα θηλάζεις το μωρό;

2. όταν ένα μωρό ή ένα μικρό ζώο θηλάζει, ρουφάει γάλα από το στήθος της μητέρας του: Το μωρό κλαίει, γιατί θέλει να θηλάσει.

ο θηλασμός (του θηλασμού, των θηλασμών) ΟΥΣ.: ο θηλασμός είναι το να ταιρίζει μια μητέρα το μωρό της με γάλα από το στήθος της: Ο μητρικό θηλασμός βοηθά την υγεία του παιδιού.

το θηλαστικό (του θηλαστικού, των θηλαστικών) ΟΥΣ.: θηλαστικά είναι τα ζώα που τα θηλυκά τους θηλάζουν τα μωρά τους: Ο σκύλος και η γάτα ανήκουν στα θηλαστικά. / Ο άνθρωπος είναι θηλαστικό.

⚠ Η λέξη θηλαστικό χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

η θηλιά (της θηλιάς, των θηλιών) ΟΥΣ.: όταν κάνουμε μια θηλιά με σκοινί, με ύφασμα κτλ., φτιάχνουμε με αυτό έναν κύκλο που σφίγγει και στενεύει όταν τραβάμε τη μια του άκρη: Τον στραγγάλισαν σφίγγοντας τη θηλιά του σκοινιού στο λαιμό του.

ο θηλυκός, η θηλυκή, το θηλυκό ΕΠΙΘ.:

1. στο θηλυκό φύλο ανήκουν οι γυναίκες και τα κορίτσια ($\neq$ αρσενικός): Το περιοδικό απευθύνεται μόνο σε θηλυκό κοινό.

2. ένα θηλυκό ζώο μπορεί να γεννήσει παιδιά ή αυγά ($\neq$ αρσενικός): Στο ζωολογικό κήπο γεννήθηκε ένας θηλυκός ελέφαντας.

3. θηλυκό λέμε κάτι που είναι όμορφο, ευγενικό, απαλό κτλ. και συνήθως ταιριάζει σε γυναίκα και όχι σε άντρα (= γυναικείος): Φορούσε ένα αέρινο, πολύ θηλυκό φόρεμα.

4. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, θηλυκό είναι το γένος των λέξεων που παίρνουν το άρθρο "η": Η

κατάληξη "α" είναι η πιο συνηθισμένη κατάληξη των θηλυκών ουσιαστικών.

το **θηρίο** (του θηρίου, των θηρίων) ουσ.:

1. θηρίο λέμε κάθε άγριο και επικίνδυνο ζώο: *Τους κατασπάραξαν τα θηρία. / Παίζοντας τον αυλό τους εξημέρωναν τα άγρια θηρία.*

2. θηρίο λέμε τον άγριο ή σκληρό άνθρωπο: *Οι στρατιώτες στον πόλεμο γίνονται θηρία.*

3. θηρίο λέμε το άτακτο και ζωηρό παιδί: *Οι μαθητές στην τάξη αυτή είναι σωστά θηρία.*

4. θηρίο λέμε κάτι ή κάποιον που είναι πολύ μεγάλο(ς) σε μέγεθος: *Είναι παίκτης του μπάσκετ, θηρίο ολόκληρο! / Ταξιδέψαμε στην Αμερική με ένα αεροπλάνο θηρίο.*

5. θηρίο λέμε τον πολύ υγιή άνθρωπο: *Θηρίο η γιαγιά, δεν έχει πάρει ποτέ φάρμακο στη ζωή της.*

ΕΚΦΡ. γίνομαι θηρίο, θηρίο ανήμερο

Θηρίο ανήμερο ΕΚΦΡ.: έτσι λέμε κάποιον όταν είναι πάρα πολύ θυμωμένος: *Όταν ακούσει κάποιο ψέμα, μεταμορφώνεται σε θηρίο ανήμερο.*

ο **θησαυρός** (του θησαυρού, των θησαυρών) ουσ.:

1. ο θησαυρός είναι μια συλλογή από πολύτιμα αντικείμενα, όπως χρήματα, χρυσά κοσμήματα κτλ., που στις ιστορίες τα κρύβουν για να μην τα βρίσκουν εύκολα οι άλλοι: *Υπάρχουν φήμες ότι υπάρχει κρυμμένος θησαυρός στο υπόγειο του παλιού σπιτιού.*

2. θησαυρό λέμε καθετί που μας προσφέρει μεγάλη βοήθεια και γι' αυτό θεωρείται πολύτιμο: *Ο ηλεκτρονικός υπολογιστής είναι πραγματικός θησαυρός για τους σημερινούς μαθητές. / Είναι τίμιος και εργατικός υπάλληλος, ένας θησαυρός για την εταιρεία.*

ο **θίασος** (του θιάσου, των θιάσων) ουσ.: ο θίασος είναι το σύνολο των ηθοποιών ή και των χορευτών που παρουσιάζουν διάφορες θεατρικές παραστάσεις: *Ο θίασος βγήκε στη σκηνή στο τέλος της παράστασης και χειροκροτήθηκε από το κοινό.*

ο **θλιβερός, η θλιβερή, το θλιβερό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι θλιβερό, μας προκαλεί θλίψη (= λυπηρός): *Το τέλος της ιστορίας είναι θλιβερό, και ο ήρωας πεθαίνει.*

Θλίβω, θλίβομαι ΡΗΜ. (ΕΠΙΣ.):

1. κάτι με θλίβει όταν με κάνει να νιώσω στενοχώρια ή λύπη (= στενοχωρώ, λυπώ ≠ χαροποιώ): *Με θλίβει και με απογοητεύει η συμπεριφορά σου.*

2. θλίβομαι ΠΑΘ.: θλιβόμαστε όταν νιώθουμε στενοχώρια ή λύπη (= στενοχωριέμαι, λυπάμαι): *Θλίβονται με τον πόνο των παιδιών.*

⚠ Η λέξη θλίβω έχει μόνο ενεστώτα και παρτατικό.

Θλιμμένα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι θλιμμένα, το κάνουμε με τρόπο που δείχνει τη θλίψη μας (= λυπημένα, μελαγχολικά): *Έκλαιγε και με κοίταζε θλιμμένα.*

ο **θλιμμένος, η θλιμμένη, το θλιμμένο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι θλιμμένος, νιώθει θλίψη ή μελαγχολία, συνήθως επειδή έχει γίνει κάτι δυσάρεστο (= λυπημένος, μελαγχολικός): *"Πάθαμε μεγάλες ζημιές, φίλε μου" είπε θλιμμένος.*

2. όταν κάτι είναι θλιμμένο, δείχνει θλίψη ή μελαγχολία: *Το θλιμμένο τραγούδι τους μου ράγισε την καρδιά.*

η **θλίψη** (της θλίψης, των θλίψεων) ουσ.: η θλίψη είναι η μεγάλη λύπη που νιώθουμε για κάτι δυσάρεστο που έγινε (= στενοχώρια): *Τη θλίψη τους για το τραγικό δυστύχημα εξέφρασαν όλα τα κόμματα.*

Θολά ΕΠΙΡΡ.: όταν βλέπουμε θολά, δε βλέπουμε καθαρά: *Έχει μυωπία και χωρίς γυαλιά βλέπει θολά.*

ο **θολός, η θολή, το θολό** ΕΠΙΘ.:

1. θολό είναι κάτι, όπως το νερό ή το γυαλί, όταν δεν μπορούμε να δούμε μέσα από αυτό (= θαμπός ≠ διάφανος, διαυγής): *Τα τζάμια είναι θολά από την υγρασία. / Το νερό της βρύσης είναι θολό και δε θέλω να το πω.*

2. όταν κάτι είναι θολό, δε φαίνεται καθαρά: *Τράβηξα τη φωτογραφία από κοντινή απόσταση και βγήκε θολή.*

3. λέμε ότι κάτι είναι θολό όταν είναι μπερδεμένο (≠ ξεκάθαρος): *Δε θυμάμαι τι έγινε, τα γεγονότα είναι ακόμη θολά στο μυαλό μου.*

ο **θόλος** (του θόλου, των θόλων) ουσ.: λέμε θόλο το ταβάνι, συνήθως σε εκκλησίες, τζαμιά κτλ., που έχει το σχήμα μισού κύκλου: *Το Μπλε Τζαμί έχει ένα τεράστιο θόλο. / Στο θόλο του πλανητάριου παρουσιάζονται οι πλανήτες και τα άστρα.*

Θολώνω (θόλωσα, θολωμένος) ΡΗΜ.:

1. κάποιος ή κάτι θολώνει κάτι όταν το κάνει να γίνει θολό: *Τα κύματα θόλωσαν τα νερά. / Η υγρασία θόλωσε τα τζάμια. (= θαμπώνω)*

2. λέμε ότι θολώνουμε ή ότι θολώνει το μυαλό μας όταν δεν μπορούμε να σκεφτούμε λογικά (= ταραζομαι): *Θόλωσε από τη ζήλια και ήθελε να τη σκοτώσει.*

3. θολώνει 3^ο ΠΡ.: κάτι θολώνει όταν γίνεται θολό: *Το τζάμι θόλωσε από τον ατμό. (= θαμπώνει) / Κούνησες το μπουκάλι και θόλωσε το κρασί.*

ΕΚΦΡ. θολώνω τα νερά

Θολώνω τα νερά ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος θολώνει τα νερά όταν με τη συμπεριφορά του μας μπερδεύει, για να μην καταλάβουμε τις προθέσεις του: *Ο βιομήχανος προσπαθεί να θολώσει τα νερά για να φανεί ότι δήθεν ενδιαφέρεται για το περιβάλλον.*

ο **θόρυβος** (του θορύβου, των θορύβων) ουσ.: θόρυβο λέμε κάθε δυνατό και ενοχλητικό ήχο (= φασαρία ≠ ησυχία): *Ακούγεται ο θόρυβος των αυτοκινήτων. / Κάνει ένα δυνατό θόρυβο όταν ροχαλίζει.*

το **θρανίο** (του θρανίου, των θρανίων) ουσ.: το θρανίο είναι το έπιπλο που χρησιμοποιείται στα σχολεία για να κάθονται οι μαθητές την ώρα του μαθήματος: *Οι δύο φίλοι κάθονται στο ίδιο θρανίο.*

το **θράσος** (του θράσους) ουσ.: το θράσος είναι το υπερβολικό θάρρος που κάνει κάποιον να φέρεται με αγένεια και χωρίς σεβασμό (= αναίδεια, θρασύτητα): *Είχε το θράσος να αντιμιλήσει στον καθηγητή του. / Είχε το θράσος να συγκρίνει τον εαυτό του με το μεγαλύτερο πιανίστα του κόσμου.*

△ Η λέξη θράσος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **θρεπτικός**, η **θρεπτική**, το **θρεπτικό** ΕΠΙΘ.: λέμε ότι μια τροφή είναι θρεπτική ή έχει θρεπτικά στοιχεία όταν μας κάνει να είμαστε γεροί και δυνατοί: *Το γάλα είναι πολύ θρεπτικό και βοηθάει στην ανάπτυξη του οργανισμού.*

ο **θρήνος** (του θρήνου, των θρήνων) ουσ.: θρήνο λέμε το να δείχνουμε με δυνατό κλάμα και φωνές τη μεγάλη λύπη μας για κάτι: *Τον κήδεψαν με θρήνους και κλάματα. (= μοιρολόι)*

θρηνώ (θρήνησα), **θρηνούμαι** (θρηνήθηκα) ΡΗΜ.: θρηνούμε όταν δείχνουμε με κλάμα ή φωνές τον πόνο μας για κάποιον που πέθανε ή για κάτι που χάθηκε (= κλαίω, μοιρολογώ): *Θρηνούσαν ασταμάτητα για το χαμό του αδελφού τους. / Θρηνούσαν για τις καταστροφές του πολέμου.*

η **θρησκεία** (της θρησκείας, των θρησκειών) ουσ. (ΘΡΗΣΚ.): η θρησκεία είναι η πίστη σε έναν ή περισσότερους θεούς και ό,τι κάνουμε για να εκφράσουμε την πίστη μας, όπως προσευχές σε εκκλησίες, σε τζαμιά, νηστείες κτλ.: *Τα παιδιά διδάσκονται πράγματα για τους διαφορετικούς πολιτισμούς και τις διαφορετικές θρησκείες.*

τα **θρησκευτικά** (των θρησκευτικών) ουσ. (ΘΡΗΣΚ.): τα θρησκευτικά είναι το μάθημα του σχολείου που αναφέρεται στη θρησκεία των μαθητών ή στη θρησκεία του κράτους, όταν αυτή είναι διαφορετική: *Τι βαθμό πήρες στα θρησκευτικά;*

ο **θρησκευτικός**, η **θρησκευτική**, το **θρησκευτικό** ΕΠΙΘ.: όταν είναι κάτι θρησκευτικό, έχει σχέση με τη θρησκεία: *Το ένα τρίτο περίπου του παγκόσμιου πληθυσμού δεν τρώει χοιρινό κρέας για θρησκευτικούς λόγους.*

θριαμβεύω (θριάμβευσα) ΡΗΜ.:

1. θριαμβεύουμε όταν πετυχαίνουμε μεγάλη νίκη ή επιτυχία: *Τα παιδιά του θριάμβευσαν στις εξετάσεις.*

2. **θριαμβεύει** 3^ο ΠΡ.: κάτι θριαμβεύει όταν είναι το πιο σημαντικό σε μια κατάσταση (= κυριαρχεί): *Θριάμβευσε η δικαιοσύνη και η αλήθεια.*

ο **θρίαμβος** (του θριάμβου, των θριάμβων) ουσ.: ο θρίαμβος είναι μια πολύ μεγάλη νίκη ή επιτυχία: *Η ομάδα μας δε νίκησε απλά, πέτυχε πραγματικό θρίαμβο. / Η θεραπεία του καρκίνου θα είναι αληθινός θρίαμβος της ιατρικής.*

το **θρίλερ** ουσ.:

1. το θρίλερ είναι μια ταινία που κρατάει το θεατή σε ένταση και αγωνία: *Δεν αντέχει να βλέπει θρίλερ με βρικολάκες.*

2. θρίλερ λέμε καθετί που μας κάνει να νιώθουμε μεγάλη αγωνία, γιατί μέχρι την τελευταία στιγμή δεν ξέρουμε πώς θα τελειώσει: *Θρίλερ ο χτεσινός αγώνας, το μοναδικό γκολ μπήκε μισό λεπτό πριν το τέλος!*

△ Η λέξη θρίλερ δεν κλίνεται.

ο **θρόνος** (του θρόνου, των θρόνων) ουσ.:

1. ο θρόνος είναι ένα ειδικό κάθισμα, όπου κάθεται ο βασιλιάς ή η βασίλισσα

2. θρόνο λέμε το αξίωμα του βασιλιά ή της βασίλισσας: *Ο βασιλιάς αναγκάστηκε να αφήσει για κάποιο διάστημα το θρόνο.*

ΕΚΦΡ. ανεβαίνω στο θρόνο

ο **θρυλικός**, η **θρυλική**, το **θρυλικό** ΕΠΙΘ.: όταν ένα πρόσωπο ή ένα γεγονός είναι θρυλικό, το ξέρουν και το θαυμάζουν όλοι (= ένδοξος, ξακουστός): *Το βιβλίο μιλούσε για τους θρυλικούς ήρωες του Τρωικού πολέμου.*

ο **θρύλος** (του θρύλου, των θρύλων) ουσ.:

1. ο θρύλος είναι μια ιστορία που αναφέρεται σε γεγονότα πολύ παλιά, που δε γνωρίζουμε αν είναι αληθινά ή φανταστικά (= παραμύθι): *Οι θρύλοι του τόπου μιλάνε για νεράιδες που κατοικούν στις ρεματιές.*

2. θρύλο λέμε αυτόν που όλοι τον ξέρουν και τον θαυμάζουν (= μύθος): *Η Μέριλιν Μονρόε ήταν ένας θρύλος του παγκόσμιου κινηματογράφου.*

θρυμματίζω (θρυμμάτισα), **θρυμματίζομαι** (θρυμματίστηκα, θρυμματισμένος) ΡΗΜ.: όταν θρυμματίζουμε κάτι, το σπάμε σε πολλά μικρά κομμάτια: *Θρυμμάτισε τον πάγο. / Θρυμματίστηκαν τα παράθυρα από την έκρηξη της βόμβας.*

τα **θρύψαλα** ουσ.: θρύψαλα λέμε τα πολύ μικρά κομμάτια που μένουν από ένα αντικείμενο που έσπασε: *Της έπεσε το ποτήρι από τα χέρια και έγινε θρύψαλα.*

△ Η λέξη θρύψαλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **θυγατέρα** (της θυγατέρας, των θυγατέρων) ουσ.: η θυγατέρα κάποιου είναι η κόρη του: *Μερόπη έλεγαν την τρίτη θυγατέρα του.*

η **θύελλα** (της θύελλας, των θυελλών) ουσ.:

1. η θύελλα είναι ο πολύ δυνατός αέρας που μπορεί να συνοδεύεται από βροχή (= καταιγίδα): *Ισχυρή θύελλα ξερίζωσε δέντρα και στέγες σπιτιών.*

2. μια θύελλα δηλώσεων ή κατηγοριών είναι πολλές δηλώσεις ή κατηγορίες: *Θύελλα αντιδράσεων προκάλεσαν οι νέες αυξήσεις στα τρόφιμα.*

το **θύμα** (του θύματος, των θυμάτων) ουσ.:

1. το θύμα είναι αυτός που χάνει τη ζωή του σε πόλεμο, δυστύχημα, σεισμό, πλημμύρα κτλ.: *Έγιναν πολλές καταστροφές από το σεισμό,*

αλλά ευτυχώς δεν υπήρξαν θύματα. / Έγκλημα με θύμα μία εικοσάχρονη.

2. θύμα λέμε τον άνθρωπο που παθαίνει κάτι κακό χωρίς να φταίει: Έπεσε θύμα ληστείας.

θυμάμαι (θυμήθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν έχω στο μυαλό μου την εικόνα προσώπου, μέρους ή γεγονότος από παλιά, λέμε ότι το θυμάμαι: Θυμάσαι το κόκκινο φόρεμα που φόραγες μικρή;

2. όταν φέρνω στο μυαλό μου κάτι που ήξερα, λέμε ότι το θυμάμαι (≠ ξεχνάω): Τα κλειδιά σου τα έβαλες στην τσάντα σου, θυμάσαι; / Δεν μπορώ να θυμηθώ το όνομά της.

3. όταν θυμώμαστε να κάνουμε κάτι, το κάνουμε τη στιγμή που πρέπει: Ευτυχώς, θυμήθηκα να του τηλεφωνήσω. / Δε θυμήθηκε να έρθει στο ραντεβού μας.

το **θυμάρι** (του θυμαριού, των θυμαριών) ουσ.: το θυμάρι είναι ένα αρωματικό φυτό με μικρά γαλάζια λουλουδάκια, που το βάζουμε στα φαγητά για να νοστιμίσουν: Μύριζε ο τόπος θυμάρι. / Αλείφετε το αρνάκι με λάδι, θυμάρι και λεμόνι.

θυμίζω (θύμισα) ΡΗΜ.:

1. όταν θυμίζω κάτι σε κάποιον, τον κάνω να το θυμηθεί (= υπενθυμίζω): Θύμισέ μου να φέρω ψωμί όταν θα έρθω στο σπίτι.

2. όταν κάποιος μας θυμίζει κάποιον άλλο, μοιάζει με αυτόν και μας κάνει να τον φέρουμε στο μυαλό μας: Μου θυμίζει πολύ τη γιαγιά της. / Αυτή η φωτογραφία μου θυμίζει την εποχή που πηγαίναμε στο σχολείο.

ο **θυμός** (του θυμού, των θυμών) ουσ.: ο θυμός είναι το έντονο συναίσθημα που νιώθουμε όταν πιστεύουμε ότι κάποιος έκανε κάτι άσχημο ή άδικο (= αγανάκτηση, οργή): Πάνω στο θυμό του δεν ήξερε τι έκανε. / Έγινε κατακόκκινη από το θυμό της.

θυμώνω (θύμωσα, θυμωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν θυμώνουμε, νιώθουμε θυμό για κάποιον ή για κάτι (= εξοργίζομαι ≠ ξεθυμώνω): Θύμωσε και τον έδειρε. / Θυμώνει όταν αστεϊεύονται μαζί του.

2. όταν κάποιος ή κάτι με θυμώνει, με κάνει να νιώσω θυμό (= εκνευρίζω ≠ ξεθυμώνω): Με θυμώνει ο άσχημος τρόπος που μιλάει στα παιδιά.

3. ότι κάποιος θυμώνει μαζί μου, δε μου μιλάει, γιατί πιστεύει ότι του έκανα κάτι άσχημο ή άδικο (= κακίωνω): Μου θύμωσε επειδή δεν τον κάλεσα στο πάρτι μου.

ο **θυρωρός**, η **θυρωρός** (του/της θυρωρού, των θυρωρών) ουσ.: ο θυρωρός είναι αυτός που το επάγγελμά του είναι να προσέχει την είσοδο των κτιρίων: Οι ένοικοι έδωσαν εντολή στο θυρωρό να διώχνει όποιον του φαίνεται ύποπτος.

η **θυσία** (της θυσίας, των θυσιών) ουσ.:

1. σε ορισμένες θρησκείες, η θυσία είναι η τελετή κατά την οποία οι άνθρωποι σκοτώνουν

ένα ζώο ή έναν άνθρωπο για να το προσφέρουν σαν δώρο σε κάποιο θεό: Η θυσία ζώων στους θεούς ήταν συνηθισμένη στην αρχαία Ελλάδα.

2. θυσία κάνουμε όταν με τη θέλησή μας χάνουμε κάτι σημαντικό ή πολύτιμο, για να αποκτήσουμε κάτι άλλο για μας ή για τους άλλους: Έκανε πολλές θυσίες για να μεγαλώσει τα παιδιά της.

ΕΚΦΡ. γίνομαι θυσία

θυσιάζω (θυσίασα), **θυσιάζομαι** (θυσιάστηκα, θυσιασμένος) ΡΗΜ.:

1. σε ορισμένες θρησκείες, όταν θυσιάζουν ένα ζώο ή έναν άνθρωπο, το σκοτώνουν και το προσφέρουν στους θεούς: Ο Αγαμέμνονας δέχτηκε να θυσιάσει την Ιφιγένεια στη θεά Άρτεμη.

2. όταν θυσιάζουμε κάτι, δεχόμαστε να χάσουμε κάτι πολύτιμο ή σημαντικό για να πετύχουμε κάτι για μας ή για τους άλλους: Θυσίασε την καριέρα της για να μεγαλώσει τα παιδιά της. / Θυσιάστηκαν για την πατρίδα τους.

ο **θώρακας** (του θώρακα, των θωράκων) ουσ.:

1. (ΙΑΤΡ.) ο θώρακας είναι το μέρος του σώματός μας που βρίσκεται ανάμεσα στο λαιμό και στην κοιλιά: Στην ακτινογραφία θώρακα που έβγαλε οι γιατροί είδαν μια σκιά στους πνεύμονές του.

2. στα αρχαία χρόνια, ο θώρακας ήταν το δερμάτινο ή μεταλλικό γιλέκο που φορούσαν για προστασία οι πολεμιστές: Το βέλος τρύπησε το θώρακα και τον πέτυχε στην καρδιά.

3. θώρακα λέμε κάθε κάλυμμα από σκληρό μέταλλο που προστατεύει από τα βλήματα ένα πλοίο, όχημα, κτίριο κτλ.: Μία από τις βόμβες τρύπησε το θώρακα του πλοίου.

το **θωρηκτό** (του θωρηκτού, των θωρηκτών) ουσ.: το θωρηκτό είναι ένα μεγάλο πολεμικό πλοίο που προστατεύεται από ειδικό μεταλλικό κάλυμμα: Στη ναυμαχία συμμετείχαν πέντε θωρηκτά.